

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katere naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Dr. E. H. Costa,

slovenski poslanec, predsednik slovenske Matice i. t. d.

je v četrtek 28. januarja zvečer umrl.

O čeških razmerah.

(Konec.)

Srce je pri nas le strankarsko, žolč strankarski, oči itd. vse je strankarsko! Kje so tedaj obvezki, balzam in medicina za te narodne rane? V programu: „vse za blagost domovine in naroda“ — a vendar se pri tem godi narodu žalostno! Ali prej, predno je boj odločen, so vsi taki programi nepotrebni, dokler se bodo Čehi prepirali med seboj, kajti protinam stoji 40 milijonov Nemcev, ki so v boji proti nam složni, kot en mož, z jasnim programom, katerega je njihov zgodovinar Volfgang Menzel tako le izrazil:

„Edin pogled na zemljevid nas podučí, da se Češka mora smatrati za nemško pokrajino, da veliki narod nemški po nobenej ceni te važne dežele, ki leži v sredi, a ne na meji Nemčije, ne sme prepustiti malemu ostanku čeških barbarov, ki se tam niso naučili še nemški in katerim manjka vsako izobraženje in vsak pomen. V tem vprašanji je za Nemce in Madjare edini prospeh.“

Kaj imamo glede takega programa učiniti? Zapustili smo res cesto, po kateri koračijo vsi srečni narodi, ter zašli na one, na katerih so še vsi narodi propadali.

Popustimo tedaj, dokler je še čas, to pot, ter se vrnimo na prvotno, na pot zdravih narodov, močnih in srečnih!

Rešiti se moremo le še, ako odvržemo črno zastavo strankarsko, ki pomeni našo smrt, ako postavimo v vsakej, češki občini, na vsakem češkem domu jasno zastavo edinega naroda češkega, ki pomeni naše življenje, našo bodočnost! Ljubezen do domovine, ljubezen idealov, ljubav do resnice in krasote, ljubav do dela — to so gesla te zastave. Vsi skupaj a vsak na svojem mestu se moramo o tem truditi, da bi pred očmi naroda ne obledeli ti rešilni

ideali, da bi ne prestal narod sam v se verovati in se čislati.

Bojevali bodemo proti temu, da bi se prejšnja ljubezen do domače zemlje, ne spremenila v slepo, osobno strast, ka bi zob surove sebičnosti ne razglodal našo bodočnost. Vsi bodemo na to gledali, da bi bila še v pravem času odvrnena nevarnost medlobe in razpada. Na vse mogoče načine hočemo gledati na to, da bi vse posamezne osebe služile narodu, da bi narod ne služil nobenim posameznim osobam.

Treba je tedaj, da prestanemo biti, kakor razkopano mravljišče, da zopet ponovimo narodno skupnost in disciplino in jutranja zarija nam napoči, ko se začne zopet prikazovati ljubezen Čehov do Čehov. Da bi bil narod češki skupina složnih bratov — to je najvišji naš ideal, to naj bode dobra zvezda naša in kadar se enkrat to zgodi, vse drugo bode narodu privrženo.

Pri sedanjem razporu nobena stranka sama za se ne izvrši nič izdatnega, ko bi imela v programu svojem same demante. Zaradi tega bodemo v tem razporu le vse podirali, kar je narodnega, postavili pak ne bodemo nič, narodu bode pak vedno hujše in hujše!

Mej Nemci so tudi „stari“ in „mladi“ — ali zaradi tega še nij mej Nemci nobene razkolja, nobene domače vojske. Iz vseh teh prikaznij je postal tedaj celi narod nekako postranski, a posamezne osebe so v njem vse i tako iz staročeškega, kakor mladočeškega tabora je narod posameznimi osobami ovladan in terorisan! Edino sredstvo je, ki zopet obnovi prejšnjo češko složnost in disciplino in to je vrnitev h programu od 1. jan. 1873 l.

In kdo te prejšnje razmere zopet obnovi? Morebiti novine? ki so vsaka na svojej strani? Morebiti ona redakcija onega velicega dnevnika, Skrejšovskega „Politik“ v ka-

terej je geslo: „Najlepša složnost na Češkem bi bila ta, ko bi se obesili vsi mladočehi!“

Tedaj ima vse to obnoviti: narod sam! Ta narod ki krvavi s tolikih ran a ima vendar še toliko moči v svojo rešitev naj se izrazi in pove voljo svojo pristranskim češkim novinam in najvišjim vodjem obeh strank a to ne le pismeno, nego tudi usno, kajti narodna disciplina je, da v vseh političnih vprašanjih, ki se tikajo celega naroda, hodijo vsi narodni zastopniki po enej skupnej cesti.

Zatorej Čehi, narod moj dragi, na noge okolo skupne zastave na kateri je zapisano: „V rodovini in občini, v okraji in deželi povsodi hočemo vtrjevati mej soboj vzajemno ljubezen, navduševati se k skupnemu delu in krepiti, kakor sodelavci na narodnem polji, kakor sinovi ene domovine in bratje ene krvi!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. januarja.

V **državnem zboru** 27. jan. je Stremajer predložil postavo o plači profesorjev na novem nemškem vsenčisti, ki se bode ustanovilo v Černovici. Mej peticijami nahajamo tudi ono ljubljanskih bričev in pisarjev za uredbo resp. povišanje plače; dalje peticijo kranjskih notarjev, naj njih sodelavnost pri prisilnih prodajah ne bode potrebna. — Preide se k posvetovanji o peticiji za pontebsko železnico. Poslanec Winkler je bil generalni govornik proti odsekovemu predlogu. On je naglašal potrebo, da se železnica zida na avstrijskih in ne na tujih tleh, in je za predelisko železnico. Za to naj vlada ne sili se k zidanju trbiško-pontebške črte, ker se na italijanski strani tudi ne podvzajo z zidanjem. Herbst je govorniku nasprotoval. Herbst je tudi dosegel, da se je odsekova resolucija, naj se postava o dotični železnici kmalu predloži, sprejela z vsemi proti 29 glasovom. Nemci uže vedo za kaj skrbé! Ta železnica bode drugim državam več koristila, nego Avstriji.

V **Ofenheimovi** pravdi, katera bode do 11. febr. trajala, ne mine dan brez česa posebnega. Minister Banhans nij mogel čakati, da bi bil poklican, temuž je uže 27. t. m. poslal predsedniku sodnije pismo, v katerem pobija in taji vse, kar mu je Ofenheim očital. On pravi, da nij še le on našel v černo-viško-lvovski železnici napak, nego uže njegovi predniki v ministerstvu, da je cel minister-ski svet sklenil sekvestracijo, in koncem taji, da bi bil Ofenheima prigovarjal naj pri chabrusu pomaga. Ofenheim je odgovarjal, da je bil k chabrusu nagovarjan, a on je od-rekel; od tistega časa ga minister nij mogel več trpeti, in če bode treba dokazov, bode še osebe imenoval, da bode cela stvar na politično polje zašla, da si mu bode neljubo.

V **ogerski** zbornici se je začelo posvetovanje o proračunu. Minister Ghyzy je razložil, da se mora primanjkljaj z novimi davki v znesku 13 milijonov pokriti. Potem je tudi predložil zakonsko osnovo o splošnem dohodninskem davku v višini štirih procentov. — V prihodnji seji bode govoril tudi baron Sennyey na čegar govor je večina radovedna.

Vnauje države.

Srbija si je, kakor smo uže povedali veliko Bismarkovo jezo na glavo nakopala. Njegov organ „Nord. Alg. Ztg.“ naznanja: „generalni konzul Rosen je bil iz Belgrada poklican v Berlin, da bi povedal o necih (slovanskih?) vplivih, katerim je nova srska vlada pristopna. Ker srska vlada francoskega „diplomatičnega agenta“ pred „general-konzulom“ nemškim odlikuje, kaže, da hoče samostalna postati. Zavoljo tega ne bode za sedaj nobenega nemškega zastopnika v Belgradu in bode Nemčija svoje interese v Carigradu varovala (t. j. Turke podpirala.)

V **francoski** narodni skupščini je bila 26. jan. viharina seja zaradi interpelacije na ministra notranjih stvari o razpustu mar-seillakega občinskega sveta. — Več republikanskih govornikov je bilo k redu poklicanih. — Policijski prefekt Leon Renault je preiskovalni komisiji prijavil več osob, ki v vojski in uradih za bonapartistične namene delajo.

Dopisi.

Od Veličih Lašč 27. januarja.

[Izvirni dopis.] Kakor se kaže so dobila glavarstva vendar-le povelje, da naj se preiskujejo nepostavnosti o volitvah. Edino pravo bi bilo, se ve da, — če bi se te preiskave godile pred kazenskim sodništvom, v čegar področje spadajo taka očitna sleparstva. — Včeraj nas je klical g. Fladung

gov namestovalec Pf. v Lašče vse, kateri koli smo bili protest podpisali in preklicali svoje izgoljufane podpise. Zvijal je na vse strani, da bi zvedel, kdo nas je napotil, da smo preklicali? Iz vseh vprašanj in iz necega slutenja podobnosti fajmoštrove „šrifte“ se je videlo, da bi gospodje najrajše tak-le sklep naredili in v Ljubljano, kot rezultat preiskave poslali: „ljudstvo je le od duhovščine nahujskano, katero itak povsod zdražbe dela“. Kaj je g. komisar Pf. pisal v protokol, nas pričujočih nihče ne ve, — ker pisal je nemški. Smo bili pač pravi božji voliki, da se nij nihče opozoril zahtevati, naj piše naše besede v domačem jeziku. Mislim, da bo gosp. Fladung to reč skušal prav lepo ven izrezati, da pridejo beriči nedolžni na dan; oni ki ljudem oči odpirajo (t. j. „zdražbe delajo“), naj bi se pa kaznovali.

Nekaj dobrega so nam pa vendar prinesle poslednje volitvene homatije. Fladung berič Ž., katerega je on (Fladung) sam imenoval „Herr Ž.“ gre od tod proč. Žalost velika! G. glavar se menda boji zanj, in da ne bi se mu kaj žalega zgodilo, ki je pred volitvami tako nesramno goljufal, ga bo vzel k sebi v Kočevje, da ker sta enega duha, bode ta tudi po telesih bližej skupaj. To človeče, ki je bilo na sumu, da Fladungu vse na nos prinese, kar je res in kar nij res, bilo je jako mogočno in zoperno vsem. Pri neki mnogoštevilni družbi, katero je hotelo nekaj strahovati, je naravnost trdilo: „jaz sem za ta okraj namestnik gospoda „pecirgautmana“, kadar nij njih tukaj, moja beseda, kakor njihova velja.“ Za to smo mu rekli pozneje „ta mali Herr pecirgautman.“ Neka ide vragu.

Iz kamniškega okraja 27. jan. [Izv. dop.] Dne 19. t. m. smo imeli županje kamniškega okrajnega davkovnega urada obravnavo zastran preudarka za potroške okrajne kase. Od te obravnave imam omeniti dve znamenitosti. Prva je ta, da imamo pri okrajnem glavarstvu štiri služabnike, plačane iz okrajne kase za raznašanje službenih pisem; ti služabniki so pred dvema leti prosili za pobiljšane plače in mi župani smo jim dovolili po 12 gld. na mesec. A letos so zopet ponovili isto in jim je bilo zopet 1 gld. priboljšano, da imajo po 13 gl.

Kako je to nápačno. Župani bi imeli te služabnike sami imeti na razpolaganje, ker imajo s krajno policijo opraviti. Okrajno glavarstvo bi lahko svoja službena pisma na več krajev po pošti odpošiljalo. — Od bližnjih občin pa tako vsak teden pridejo v trg. A sedaj so ti sluge, od nas plačani na voljo birokracije in nemčurstva. Okraj. glavarstvu so na vsak hip z vso pripravljenostjo udani in to na stroške nas davkoplačevalcev!

Drugo, kar imam omeniti, je to, da cestni odbor je lani znameniti znesek iz okrajne denarnice vzel in v nobeni občini se ne vidi kaj posebnega napravljenega. En čas sta se videla dva cestarja, ali na prvi vid sta bila izpoznati, da za cesto popravljati se toliko umeta, kakor zajec na boben. Tretji cestar pa nij za drugega, nego da cesto včasih s krčevlico pod pazduho prehodi in prazne babje pošte sem ter tja prenaša. Za blato postgati, vodo iz kolovozov spustiti, vsega tega mu nij mogoče.

K temu bi bilo potrebno, da bi se vsi županje okraja kamniškega skupaj posvetovali in za blagost okraja složno ravnali. Da bi se to doseglo, bi se mogel v Kamniku en odbor ustanoviti in vsi župani bi vstopili v eno politično društvo, ki bi imelo svoja pravila od vlade potrjena in v tem bi mogla tudi sl. čitalnica kamniška delovati začet. Kako bi se potem lahko nekateri nevedni županje prav podučili in ne bi bilo jim to, kar jim berič, ki je navadno sam neumen, pove, to kar sv. pismo. Pri raznih obravnavah in volitvah bila bi potem večina naša zagotovljena in narodna zavest bi se budila in vse to na blagost naroda.

Domače stvari.

— (Dr. Costovo smrt) naznanja naš list na prvem mestu. Pokojnik je bil 43 let star. Umrli je po daljšem bolehanju baje na želodčnem raku. Pogreb je denes popoldne ob treh od hiše št. 192 na Bregu. Nosili ga bodo županje iz okolice. Naj se ga vsak tukajšnji narodnjak udeleži.

— (G. M. Žvanuta), znanega slovenskega rodoljuba v Trstu je zadela familijska nesreča: umrla mu je 26. t. m. žena v 28. letu svoje starosti.

Listek.

Prijatelj Lovro.

(Dalje.)

Grem na ozidje. Bila je lepa, jasna noč, zlati mesec je razgrinjal čarobno svetlobo na drevje in gamovje. Brzo najdem Lovra.

— „Ajdmu, reče, glej notri, pazi!“

Zakrenemo za jasminov grm, in eto nas pred letno kavarno. Okoli belih miz srkala je tu bolja gospoda sladoleđ, odzad je igrala godba ouverturo „Semiramide“. Pred jedno mizo ustavi se Lovro, pokloni se nekako prisiljeno, in predstavi me slovenski društvu. Aba, to je ona slovenska družina, pomislim si, da vidimo! Na čelu mize sedel je debel starec, belih kratkih las, topega nosa, širocega, obritega in kozičavega lica. Dolga suknja mu je bila zapeta do grla, visok klobuk pomaknil se mu je

navzad, a obema rokama je držal debelo palico s zlato kito. Stariša gospa, brez sumnje mati, bila je žena malenkasta, ostrega lica, ostrih očíj. Zaognena črnoj svilenoj beduinoj in pokrita klobukom od temnega žameta, brbljala je starica sladko, lokavo ali glasom tencim, preletečim v eno mer kimajoč glavo, v eno mer mahajoč rokama. Naposled obrnem oči na hčer. Anti na njo je trebalo največ paziti. Bila se je tako namestila, da si jo mogel samo s strane gledati, da jej je časih mesečina posijala na lice, časih jej zopet akacijeva senca zakrila obraz. Morebiti hoté. Na prvi mah zmel sem se nekoliko. Nisem vedel, ali je mlada, ali prizrela deklica. Bila je visoka, tenka, gibka, bledega lica, krasnega profila, temnih las, spletenih v kodre, in temnih žarkih očíj. Iz za širokih rokavov temne svilene haljine gledale so bele, drobne roke, a nad čelom jej je trepetala zvezda od brušenega jekla. Vprla je glavo v roko, da jej je mesečina padala na sijajne lase, in iskrami se preli-

vala v temnih očeh. Lepa je, pomislim v prvi hip. —

To društevce pozdravilo nas je izven reda radostno, celó preradostno. Samo hči kakor, da je po pivem veselem pozdravu bila nekako zlovoljna in zamišljena.

— Posebna mi je čast! No, kako gospod Lovro? vpraša starec zaupno, podavši roko mojemu prijatelju.

— Lepo ste nas prevarili, zabrblija stara, niste prišli po poludne; in Minka se srdi na vas. Jel-te?

— Ali mati! reče na to mlada. Kje ste bili gospod Lovro? nadaljuje mehkim glasom, ali kaj vas sprašavam, koj zahtevam računa. A vi ga nečete izdati? obrne se koketno proti meni.

Govorili smo o vsem in vsacem, kakor ljudje, ki se prvi pot vide. Mene so za čudo hvalili na veliko moje nepriliko. Lovro je govoril mladej zmerom na pol glasa v kratkih besedah, a ona mu je odgovarjala takisto. Starci so se skrivaj drezali gledajoč

— (V ljubljanski čitalnici) bo slovesna veselica v spomin Valentinu Vodniku dne 2. februarja s sledečim programom: 1. Nedvčd — „Vodniku“, himna za moški zbor s četverosplovom. 1. „Pevce buditelj.“ Na god Vodniku. Govori gosp. Fr. Šmid. 3. Stoeckl — „Blagi spomin“, moški zbor s samosplovom za bariton, ki ga poje gospod Pucibar. 4. W. A. Mozart — četveroigra za gosli, violo in violončel. 5. Winter — „Adrijansko morje“, veliki moški zbor s spremljevanjem glasovira. Po besedi veliki ples, pri katerem svira c. kr. vojaška godba 46. polka pešcev vojvode Sachsen Meiningen. Na korist muzikalnim potrebščinam čitalničnim je po večletni navadi ta večer vstopnina odločena tako-le: Vsak ud čitalničnin brez razložka, brez omejenja posebne radodarnosti, plača 50 kr., — gost po kakem udu vpe-ljan pa 1 gold. Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Čitalnica zagorska na Notranjskem) napravi na svečnico 2. febr. veselico v spomin Valentinu Vodniku s petjem slavnostnim govorom, deklamacijami, tombolo in plesom. Začetek ob 6. uri. Vstopnina za gospode ude 15 kr., in za gospode neude 30 kr. K tej veselici uljudno vabi vse društvenike, a tudi druge prijatelje in rodoljube odbor.

— (Proti poslancu Seidlu) so njegovi bivši soobčani in nekdanji volilci vložili na štajerski deželni odbor sledečo pritožbo: „Slavni štajerski deželni odbor! Po sklepu srenjskega reda od leta 1864. bi moral srenjski predstojnik v srenji bivati. Gospod Konrad Seidl, srenjski predstojnik v Kamci, se je, ko je tukaj svoje posestvo prodal, meseca marcija leta 1874. celo v Maribor preselil, kjer tudi stanuje, tedaj po postavnih potih ne more več srenjsk predstojnik v Kamci biti; ta pravica se mu toliko manj pustiti ne more, ker je kot državni in deželni poslanec, kot prvosednik okr. mariborskega zastopa, zadržan dolžnostim srenjskega predstojništva zadostovati. Da se tedaj še večji neredi v kamški srenji ne zgode, se slavni štajerski deželni odbor dostojno prosi, določbe srenjskega reda od leta 1864. izpeljati in po željah srenjskih posestnikov novo volitev razpisati.“ Franc Pak, Jaka Ranar, posestnika. Kakor „Gosp.“ sliši, je deželni odbor zgoraj ome-

njeno vlogo okrajnemu glavarstvu, to pa srenjskemu odboru v Kamci odposlalo. S kakošnim pristavkom, nij znano. Ker nij ničesar slišati o novi volitvi, je gotovo srenjski odbor, spehan večidel iz Mariborčanov, rekuriral.

— (Živinska kuga.) Dež. vlada 18. t. m. objavlja, da je v vsem vkup v Trnovem bilo 23 goveje živine palo. O širjenju kuge nij čuti.

Razne vesti.

* (Četvero ženitovanje.) V eni hiši v hrvatskem Primorju v Novem so se na en dan 17. januarja letos možile tri sestre in njih brat, torej štiri svatovščine v eni rodovini ob enem. Kaj takega se tudi ne prigodi vsak dan.

* (Ugrabljena devica.) V državnem zboru 23. t. m. je poslanec Bonda iz Dalmacije to-le povedal: V Dabruvi v Hercegovini stanuje avstrijski državljani Matija Šimunović, rojen v Ostji pri Dubrovniku v Dalmaciji. K njemu so prišli oboroženi Turki in so mu vzeli in v mesto Mostar odpeljali 16 let staro hčer Ano. Oče je hodil okolo konzulov in turških oblastij, da bi hčer nazaj dobil, a zastonj, in je bil še razžaljen. Interpelanti vprašajo kaj misli naša vlada storiti, da varuje čast svojih konzulov in pravice svojih državljanov.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

in vseh bolnih.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, ožonost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravga profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljva na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov. Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852. Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sealni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodehju v obistih

in mehruji, trganje v mehruji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842. Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856. Ponavlja izrekan gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni. Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V ploščatih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 3 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuits v puščah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 240 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Hahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu F. Birnscher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. R. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštinih nakaznicah ali povzetjih.

po strani Lovra. Govorilo se je slovenski ali tako, da mi se je dozdevalo, da ti mili ljudje ne govore navadno svojim jezikom.

Čevrljajoč s starimi o bledskem jezeru, o bohinske dolini, o Prešimnovem rodnem mestu, poslušal sem na jedno uho hčer. Govorila je priprosto, sramežljivo, časih je planila, časih zopet umolknila, govorila je glasom mehkim čutstvenim. Zlagal sem njen glas z divnimi zvuki Rossinijeve Semiramide. Neko mučno čutstvo mi je osvajalo srce. Čutil sem kontrast mej Minkinim glasom in vršočoj godboj. To me je mučilo. Naposled mi zasveti istina v duši. V glasu te deklice nij narave, prišepetne mi taje glas, ta čutstvenost, ta prostota in sramežljivost je sleparija. Morebiti Minka nij drugo, nego koketa. Hipoma obrnem oko na deklico. Meseci mi pokaže celo lice. Zdrznem se. To niso bili cvetoči obrazi mladosti. Od nosnic proti kraju ustn vrezane ste bili dve črti, priči zrelih let, ustnice so bile vele,

pod očmi si videl nabrano kožico; vse lice je bilo osehlo, uvelo. Ne, to nij razcvetena rožica — to je obsedela stara devica, ki kliče v pomoč mesečino, da jej pozlati uvelo lice. Minka se je prepala zaradi mojega pogleda in v očesu se jej zasveti iskrica demonske ljutosti, ali hitro me vpraša smehljaje se: „Kaj ste umolkli?“ ali Minkin posmeh nij bil smešek angela od šestnajst let.

Godba umolkne, svet se razide, tudi midva spremiva Minkino družino domov. Poslovivši se od njih nisem govoril do naše hiše z Lovrom ni besedice. Potem razmišljal sem o besedah Shakespeareve Julije. „Ne kolni mi se mesecem, ker lažec ti je!“ Doma ležem v posteljo. Lovro nasadi polhovo kapo, sede na mojo posteljo; sedi kakor kamen in ko, da mi hoče očmi probosti dušo.

— No? vpraša me zamolkim glasom, kaj veliš?

— Sedaj nič.

— Govori, prosim te.

— Potrpi, jedva sem jo videl, skoro še govoril nisem z njo.

— Meni se — dopada. Rojakinja mi je, goreča rodoljubka — lepa je, umna je in ima štiri tisoče goldinarjev imetka — a jaz — moje stare nadloge.

— Dobro, ako je tako. — — —

— Lahko noč!

— Lahko noč Lovro!

Prebudivši se družega jutra, ne najdem Lovra. Ostavil mi je pisemce, da je z Minkino družino šel na dva dni na selo.

Pohitim, da naznanim Mačku, kaj se tu godi z našim Lovrom. Naš Bodul je baš razdeval starca Homera na najmanjše drobce, ter je, kolikor se spominjam godil grdobnega Terzita. Začuvši, da je Lelj obuzel Lovru glavo, nabere čelo, primakne levi kazalec rtu svojega nosa, ter odreže kakor junak Ahil: „Viš! pasja vera!“

(Dalje prih.)

Loterijske srečke.
V Gradcu 23. jan.: 11. 63. 49. 26. 4.
Na Dunaji 13. jan.: 39. 3. 71. 44. 1.

Stanovanje

na dunajski cesti s tremi sobami in kuhinjo, se želi precej oddati. Več pri
opravnistvu „Slov. Naroda.“

Izurjen pisar,

ki je trezen in slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen, dobi pri advokatu **dr. Srebre-tu** v Bréžicah (Rann) takoj službo. (31—1)

V c. k. avstrijskih deželah od visocega ministerstva za notranje zadeve povoljena
orlova linija (Adler-Linie).

Nemško transatlantično parobrodno društvo.

Direktna poštna parobrodna vožnja mej

Hamburgom in Newyorkom

na krasnih in brzih poštinih parobrodih ali parnikih I. razreda, péze 3600 ton in 3000 konjske moči.
Lessing, 11. februarja. Klopstock, 4. marec. Wieland, 18. marec.
Herder, 25. februarja. Goethe, 11. marec. Schiller, 25. marec.
in dalje vsaki četrtak.

Vsaka oseba plača: I. kajuta 495 tolarjev, II. kajuta 300 tolarjev, mej-paluba 90 tolarjev.

Natančneje se izve pri inozemskih agentih društva in
glavnem ravnateljstvu v Hamburgu, St. Annen-Platz 1,

Dopisi in telegrami naj se adresujejo: „Adler-Linie — Hamburg.“

(4—2)

Okrožnica.

Dovoljujemo si naslednje opozorjevati na naš prav po ceni jesenski cenik, ter se bomo vedno, kot dosedaj trudili v vsacem ogledu s solidnim in poštenim blagom našim odjemnikom ustrezati.

Ker smo v zvezi z največjimi tovarnimi na kontinentu, se Vašemu Blagorodji ponuja ugodna prilika, s potrebnim blagom se preskrbeti po tovarniških cenah.

Izdelki in blago naše je najbolje, ki ga razdeljujemo v tri različne vrste cen; prva vrsta obsega 2 sorte, druga vrsta 1 sorto in tretja vrsta cene, je najfinija vrsta robe.

Na posebno zahtevanje Vam pošiljamo kompletne cenike in vzorke franco in brezplačno. Razpošilja se s poštinih povzetjem.

S posebnim spoštovanjem

Dunajska tisko-tovarniška zaloga katuna, Stadt, Ruprechtsplatz Nr. 3.

(291—14)

Cenik.

Tiskana roba.

Lastni izdelki, percalin roba za srajce, vatel po 20, 23 in 25 kr.
Kosmonoški izdelek, percalin roba, vatel po 25, 30 in 35 kr.
Mebelj-percalin in mebelj-kreton, vatel po 30, 35 in 40 kr.
Kosmonoško usnje za damsko, in otroško obleko, vatel po 40, 42 in 45 kr.
Svitli kosmonoški in francoski briljantini, vatel po 30, 35 in 40 kr.

Gladka bela pavolnata roba.

Šifon in širting za srajce, vatel po 20, 25 in 30 kr.
Beli briljantini in atlasgrad, vatel po 25, 30 in 35 kr.
1/8 franc. piketa vseh barv, vatel po 45, 50 in 60 kr.
1/4 rumenega nankinga, vatel po 20, 25 in 30 kr.
1/4 šamoi in belega nankinga, vatel po 30, 35 in 40 kr.

Roba za rutice.

1 tucat otroških batist-robecev, z barvenimi okrajem a 80, 90 kr., 1 gld.
1 tucat damskih batist-robecev, obrobjeni z barvenimi okraji a 1 gld. 1.20, in 1.40 kr.
1 tucat damskih žakonet-robecev a 1.60, 2.50 in 3 gld.
1 tucat robecev za gospode, obrobjeni z barvenimi okraji a 2.50, 3 in 3.50 kr.
1 tucat belih robecev rumburškega platna a 2, 3 in 4 gld.
1 tucat belih robecev irškega platna a 5, 6 in 7 gld.
1 tucat belih robecev batistnih ali bel-faških a 8, 9 in 10 gld.
1 tucat bel-faških platnenih robecev, z barvenimi okraji a 5, 6 in 7 gld.
1 tucat foulard-ali katun-robecev, za na glavo, lastni izdelek a 2, 2.50 in 3 gld.
1 tucat foulard-ali katun-robecev, za na glavo, kosmonoški izdelek a 3, 3.50 in 4 gld.
1 tucat barvanih žepnih robecev a 2, 2.50 in 3 gld.
1 svilnata-foulard-žepna-rutica za gospode z barvanimi okraji, najnovejša a 80 kr., 1.20 in 1.50 kr.

Angleska, gladka volnata roba.

Črni in gladko-barveni orlean, vatel po 40, 50 in 60 kr.
Črni in gladko-barveni demi-lüster, vatel po 70, 80 in 90 kr.
Črni in gladko-barveni svilnati-lüster, vatel po 1, gld., 1.20 in 1.50 kr.
Črni aksamit, vatel po 80 kr., 1 gld. in 1.20 kr.
Črni aksamit za silk-obleke, vatel po 1.60, 1.80 kr. in 2 gld.
Barveni progast aksamit za obleke, najnoveje, za damsko in otroško obleko, vatel po 1.50 kr.

Barchant-roba.

1 kos 30 vatlov bel, moder, meliran ali barvan barchant 1/4 a 6, 7 in 8 gld.

Pri naročilih naj se blagovoli udati, če se zahteva 2, 1, ali najfinije vrste roba. — Ako je odjema in nakupovanje veliko se povzelo znižana cena. — Adreso prosimo natanjko zapomniti: Samo **Ruprechtsplatz Nr. 3, rückwärts der Ruprechtskirche, vis-à-vis dem Eingang der Sacristie.**

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

V najem

se da o svetem Jurju krčma s prodajalnic in vse zraven potrebne reči, tudi nekaj njiv. Vse na prav prijetnem in dobrem kraju poleg farne cerkve in sodnije na Dolenjskem.

Natančneje pove iz prijaznosti opravnistvo „Slov. Naroda.“ (19—5)

„Prva češka občna zavarovalna banka v Pragi“

z utemeljino na delnice gl. 6.000.000 sprejema zavarovanja, in sicer:

- proti škodi po ognju;
- na človeško življenje v vseh kombinacijah, mej temi tudi zavarovanja letnih dohodkov in osnove asocijacij;
- proti škodi na zrcalnem steklu;
- proti škodi po toči.

Banka je v stanu dajati gospodom zavarovancem stanovitne koristnosne pogoje proti nizkemu plačilu.

V večjih krajih, kjer banka še nij zastopana, sprejmejo se zastopniki ali agenti.

Dotične ponudbe naj se pošljejo: „Podružnici prve češke zavarovalne banke“ v **Trstu, Via Canal Grande Nr. 13 (Palazzo Genel).** (15—3)

28. januarja:
Kupci: Klien iz Kranja.
Pri Stomu: Franke iz Trebiča.
Vozu iz Gorenjskega.
Pri Maletet: Ruprecht iz Trsta.
Weiss iz Dunaja. — Steinmetz iz Kranja.
— Król iz Gradca. — Deister iz Lj-bence. — Elfeld iz Dunaja. — Greisig iz Bregence.
Pri Zamorcel: Haas iz Gorenjskega.

Dunajska borza 29. januarja.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)
Evropski državni bankovski . . . 70 gld. 15 kr.
Evropski državni bankovski . . . 75 gld. 15 kr.
1860 drž. posojilo . . . 111 gld. 40 kr.
Akcije narodne banke . . . 939 gld. 75 kr.
Kreditne akcije . . . 216 gld. 75 kr.
London . . . 111 gld. 91 kr.
Napoli . . . 8 gld. 24 kr.
C. k. cekini . . . 5 gld. 35 kr.
Srebro . . . 105 gld. 35 kr.

Na podpisani parni pili je naprava in priprava do tovarne za leto 1876 potrebovanih

jelovih in bukovih krlov,

in sicer prvih n. pr. 8000, in zadnjih n. pr. 4000 komadov, za oddati. Podvzetniki, kateri se zamorejo s zmožnostjo za ta posel, pa tudi z nekaj premoženjem skazati, so povabljeni si dotični gozd ogledati, in se za tega del pri podpisane vodju parne pile ogledati, in to tem hitreje, ker se mora sekanje že meseca **malega travna** t. l. pričeti.

Stroški za potovanje se ne povračajo.

Parna pila Kaltenbrunn,

pošta dolenjna Vas pri Ribnici.

(12—3)

A. Žvanut.

Naznanilo.

Podpisani si jemlje čast, čestitemu p. t. občinstvu uljudno naznaniti, da se je preselil iz prodajalnice na glavnem trgu h. št. 3 v ono naproti

lekarne „Marije pomočnice“,
na glavnem trgu, v Hajmanovej hiži šte. 234.

Zahvaljuje se ob enem iskreno za izkazano zaupanje v prejšnjo prodajalnico, se priporočam tudi v bodočo prijaznej pozornosti,

s odličnim spoštovanjem

špecerijska zaloga in prodajalnica Vičičeva.

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.